

عنوان مقاله:

زنان در دو دولت: تحلیلی گفتمانی از جایگاه زنان در دولت‌های دهه 80 شمسی. شقایق نظرزاده/ علی افخمی

محل انتشار:

فصلنامه زبان پژوهی، دوره 6، شماره 13 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

شقایق نظرزاده - دانشگاه تهران

علی افخمی - هیئت علمی گروه زبان شناسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

زنان در دو دولت: تحلیلی گفتمانی از جایگاه زنان در دولت‌های دهه 80 شمسی شقایق نظرزاده [1] علی افخمی [2] تاریخ دریافت: 2/8/90 تاریخ تصویب: 10/2/91 چکیده مقاله حاضر می‌کوشد با تکیه بر نظریه گفتمان لاکلا و موف به بررسی جایگاه زنان در دو گفتمان سیاسی متمایز دهه 80 شمسی بپردازد. در این راه، نخستین گام، تمایز دو گفتمان سیاسی مطرح این بازه زمانی و تمیز این دو از یکدیگر به زبان نظریه گفتمان است. در این دوره، دو گفتمان اصلاح طلب با دال‌های محوری اصلاح‌طلبی، توسعه سیاسی، آزادی، قانون، جامعه مدنی و اصلاحات و گفتمان محافظه‌کار رادیکال، با دال‌های چهارگانه عدالت‌گستری، مهرورزی، پیشرفت، تعالی مادی و معنوی و خدمت‌رسانی، حاکم صحن سیاسی ایران بوده‌اند. بررسی این دال‌ها نشان می‌دهد که این دو، غیر گفتمانی یکدیگر محسوب می‌شوند و از این رو، انتظار می‌رود این تفاوت در عرصه‌های مختلف هم دیده شود. با بررسی متون، این نتیجه حاصل شد که گفتمان اصلاح‌طلب با گرایش به تجددگرایی، دال محوری مشارکت زنان را در مفصل‌بندی خویش دارد که با دال‌های خانواده محوری، توانمندسازی و آموزش و آگاهی به حیات گفتمانی خویش شکل می‌داد. در سوی مقابل، غیر گفتمانی جایگزین، با گرایش به سنت‌گرایی، گره‌گاه خانواده محوری صرف را مرکز قرار داده و با دال‌های تعمیق باورهای دینی و حجاب و عفاف و نیز نقش تربیتی زنان، هویت گفتمانی دیگری برای آنان رقم زده است. واژه‌های کلیدی: نظریه گفتمان، زنان، مفصل‌بندی، هژمونی، گفتمان محافظه‌کار، گفتمان اصلاح طلب [1] دکترای زبان شناسی دانشگاه تهران، [2] sh.nazarzadeh@gmail.com استاد و عضو هیئت علمی گروه زبان شناسی دانشگاه تهران، aafkhami@ut.ac.ir

کلمات کلیدی:

نظریه گفتمان، زنان، مفصل‌بندی، هژمونی، گفتمان محافظه‌کار، گفتمان اصلاح طلب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/970818>

